

hea tõele. Kas siis selle toutuse sanna pârrast holimataks peame jáma ehk ülle kâtte minnema? Ei mingil kombel; waid meie peame, kui Jummal eßsimedes, s. o. kui moistlikud lomad temma leikuse andsid tânnoga waštowotma, s. o. enneste ja teiste kassuks prukima. Kui sellega head teed, mis Jummal jagganud; siis olled tânnolik, ja kui sedda moistlikult prugid; siis kusutad temma armu, miska temma meid teine teise läbbi ülles peab ja hoiab. Ærge olgem sellepârrast mitte uskmatud, waid uskugem, et keigewâggewam Jummal omma armu meile rohkeste annab, et peame rohked ja ussinad ollema keige hea tõele. Jummal armastab üht röömsat andjat, ja näeb hea melega, kui innimene ommas süddames ettevõttab, ei mitte kurwa melega, egga hâdda pârrast,

waid hea melega ja römuga leikuse andide: ga dige paljo head tehha. Nenda kuida kirjutud on: temma on kûlwand, (ja leikand), ja waestele andnud; temma digus festab iggaveste. — Ærge mõttelgem nuid, armad! et meiegi digus iggaveste saab festma, kui kirriko-sandidele ehk mu ketajatele leiba kannikast anname ja ütleme: Jummal kasa! ehk: minne, ja wôtta Jummal appi! Se ei olle kûll laidõ wâart, et sedda teme; ommetige peame leikuse Issanda andsid veel teist wisi ja parremaste temma mele pârrast prukima. Iggal Jummalala lomal, ning siis ka sinulgi peab hea meel ollema omma olles mises ja ellust. Prugi siis hästi ja moistlikult, mis Jummalala arm sulle jagganud, ennese ja so ommakste ello waewâ fergitamiseks, ja murretse, osta ja noua, mis teie süddant römustab, teie moiss-